

Mití avergonzant ~~en presència~~ ^{mentre} ~~compa~~
reixo ^{aquest} ~~devant~~ ^{flor} vosaltres. En un
moment inflexible vareij acceptar
la presència de ~~aquest~~ jurat
de aquesta festa de poesia, i ara
compromès i no podent tornar
enrera me trovo davant vosal
tres ^{que} ~~esperen~~ de mi la paraula
viva que ~~defineixi~~ ^{la} exultació
i el enllumenament ^{aquest acte} ~~amb el verb~~
~~resplendent~~ ^{sent} ~~que~~ de introducció
i preludi al cant dels poetes
venecians en la noble lluita. I
jo que no sóc més que un amant
de la poesia, un enamorat i
amorós del bell dir; que no
sóc del gremi espiritual dels
mestres en literatura sinó un
admirat, enbadalit seguidor
de la bellesa me trovo, ~~repent~~
devant vostres ^{vostres} ~~ulls~~ ^{ulls} ~~lits~~ ^{lits}
i ~~als~~ ^{vostres} oïdes atents a el que
jo us digui, ~~esperant~~

Valor immortal de la poesia;
Filla del amor; l'amor es fill
de la contemplació de la bellesa
i per a contemplar es renunci-
ment de si mateix, ~~per~~
~~nihilitat~~ subirse entregu.

2

el que jo (~~probe de mi~~) no puc do-
nar, el discurs ordenat i armo-
niós, que fari de portic Triom-
fal de ^{aquesta} Festa de poesia
a la parvula alada del poeta.

Desde aquest ~~alt~~ lloc es han
paulat es poetas més alts de
Catalunya, els esperits més sub-
tils i aclarits per la bellesa,
més tocats d'amor a les coses
nostres, les de tots que ^{son} ~~inspo-~~
~~nan~~ el patrimoni de la
nostra rasa; aquesta ~~Festa~~ ciutat
de seida inspira ^{un pregon} tant respecte i
veneració per la seua historia per
us monuments per us homes
il·lustres, entre ells un poe-
ta viuent, potser present avui
en aquesta festa, qui ha portat
a la literatura patria tota la força
i tot el ventit del gran ~~moder-~~
peare i que s'ell mateix un
inspiat, un elegit un mestre
en poesia. Tot aquestes circumstancies
m'atueixen l'esperit
movent la nostra ~~temença~~

i'm obligam a demanar vos
 benivolencia i a recordar-vos
 que si he vingut vosaltres
 ho heuen valgut que
 jo no me poeta ni literat
 sino un ^{totalment} músic. un
 músic que potes ^{vos} veure ^{altres}
^{valeu} merit ^{de} recordar-se que la mui-
 ria no va sola, qu'és ella
 del home i existeix per a l'
 home, qu'el home, tenen
 pàtria, que la pàtria nostra
 necessita del amor de us fills
 per a refer-se, que vosaltres mu-
 teixos necessitateu ^{en} de aquest
 amor per a trobar el bon
 de la nostra terra, per a creixer
 i ésser per a no ésser borts
 but d'anima enmanllevada.
 Heu músic que s'ha d'clonar
 d'arxi, ha tingut fe i ha
 obert amb la vida de les
 vres forces opidant amb el
 seu art a la remre-cid

7

del sentiment de la concien-
cia catalana per ~~medi~~ remo-
uent el sentiment de la be-
llesa amb el caire especial
de la nostra manera d'esser;
res més que així veu i en-
cara, però se ~~el~~ el veu per
merit? cosa en que no vull
insistir perquè no es pensés
que vull fer el modest.

Però sigui com sia ara i
est aquí i us heig de parlar i
coses heu de dir i d'
corio aquesta ocasió de la fer-
ta aquesta ocasió dels temps
que corren.

Sempre la poesia és necessària
a l'home, i ben mirat tot els
nostres dolers i aspiracions, tot les
nostres accions i passions, tot el
bo i dolent que fem tot no té
altra finalitat, guari sempre
inconscient, que la poesia. Poesia
en el seu sentit últim, qu'és be-
llesa. Perquè qu'és la bella
vida veig, per a complir pel

5
que n'està posseït. I qui és
el que mou tots els nostres ne-
quits vivint la promissió de la
felicitat. Qui la cerca per un
demi qui la cerca per un altre.
Ara truquem a aquesta porta, ara
a la de més enllà esperant
veure ^{que apareixi} ~~la perfecció~~ la porta de l'ada
qui ens donarà el repós i el goig
augurat. I d'aleuaty carrem d'a-
çí d'allà qu'ens fa de l'esti-
mada. En els nins és la joqui-
na que els encanta, la nina pin-
tada, la pilota que bot i valta
la rondalla que els encara la
i imaginació amb nous mena
rellors. En els joves l'amor
qu'ensen els ventos i l'ubilitat,
arbori l'esperit i l'ubilitat,
que en el se estimat hi ha
veure la perfecció i el repós
de tot delit i cohesió de cor
i d'ànima; en l'home en l'ex

és l'ambició del posseir, de
 dominar, de esser més que l'
 altre, del aplesar terrors, del
~~posseir~~ terres, i viurens, en el
 polític de regir poble i nació,
 en molt llants i dominants
 multituds. En el fons de tot
 això no hi ha res més que la
 lluita per a obtenir la possessió
 el goig definitiu, la solució
 suprema de la vida, el com-
 pliment del anel que's mar-
 tira. Mes aquí la joquia es
 malmet en mans del uin i la il·lusió
 es la fugitiva; l'amor de joventut
 es marceix pel desengany, que la
 fidelitat no dura sempre que la her-
 morura passa com la ~~menor del camp~~ ^{menor del camp} al fons del
 val d'estiu, que tots els vireses terrors
 i viurens, que'l dominis i la glòria
 terrena feren i tenen un so potent
 que aixorda i enlluerna atalala
 deixen una buidor al fons de l'ai-
 rinna que les anies del dentj
 no ^{acaben} ~~essen~~ que deixen i tan fla-
 videsa més cruel i parmentadora.

7
Tals uns moments hi ha en la
vida, en que s'oblida tota cosa, en
que no's busca ni's sentia, en
que l'esperit esta quiet, en que
l'anima pastura en l'aliment del
còsm de una joia pura, en que's
posseix el sentit suprem del viure.
Aquests són els moments de la vera poesia,
poesia en son sentit més pregon, que
també es mísica, es pintura, qual
seval gaig de la bellera, es el flo-
rir de la humilitat i la bonesa
en la contemplació del orde i
l'harmonia, l'est anticipat de cel,
de la vida eterna, que troba tot home
no vol l'artista ~~creador~~ ^{també} de obra bella,
sinó ~~que troba~~ ^{també} tot home que amb
recullera de cor la una almanima
de amar al pròxim, valua una
vida exporant la pròpia, perdona
a l'enemic de qui odiat era, joia
pura ~~tot home~~ sobretot en els moments
en que l'home s'eleva a la ciencia
de la seva petitesse i sent la gràcia
de l'atracció al Déu de tota crea-

Torn, la font primere de tot goig
 jaun i bell, apuina carnent
 de Tata daler, mar immens de
 la vera i eterna poesia,

Mes en els moments presents
 que lluny ^{som} de aquest Text de la
 bellesa. La maledicta guerra ha
 derencuixat la humanitat sen-
 cer, ha amussat el paladar
 de l'animu, ha fet murar en
 fora tot el 'sors i dolàtic. Totes
 les forces cegues, brutals del ho-
 me qua sense sent, sense ratió
 sense llam d'esperit, brasseja bo-
 garment cercant la bellesa,
 el goig, aquells poesia tunc ^{amb l'uni, instrument fixem} ~~regne~~
^{mes reluat el} ~~matant, enemant~~
 cobant i explotant, abandonant
 le als pluers del sentit, per
 dent la dona ^{la delicadesa} el ~~delicadesa~~ del poder
 i l'home la fortaleza de la home
 i estat viril. Tot frontolla i re-
 mon passionadament en l'odi
 de clares i en el dalt baix dels
^{materia} sentit.

Quartets

n° 7 — Quartet travallat; un poc
a la moderna un poc a la clònica.

Es que la poesia és lluny, molt
 lluny de nosaltres, i per així el
 nostre veçut és més gran; havem
 equinocat el camí i topem de cap
 amb les parets de un carrer
 sense sortida, havent callat
 la veu del esperit sense esma.
~~Atant~~ la veu de la sang cri-
 de i desgoverna en l'home.
 i com més fort és en delicti.

Mes en el fons de aquest destici-
 tas hi ha res més que l'angoixa
 de la pau, de l'equilibri del
 repus en el centre de tota vida,
 no hi ha res més que set de co-
 de bellesa. Se pot cridar la
 sang, baladrijar l'equis me-
 hi poden els sentits revolcar-se
 en delicti, groller, i el que
 resumeix tot l'home la ^{resta} eterna
 immortal (del home) és l'esperit.
 i aquest no s'accontenta ni reposa
 viví amb les substàncies ^{espirituals}
~~fora~~ similars a sa natura, amb l'ali-
 ment del esperit diví qu'és vera vida.

Per així, en aquests moments justos
 de la humanitat ferida, és bo que els
 pobles que tenim Tradició de fe i de
 costums casters; que tenim cert temps
 d'esperit per a reconquerir llibertats
 perdudes; que al fons del cor guar-
 dem el recort de les nobilitats passades,
 i al centre del esperit l'azullo
 inquietant de la esperança en les
 nobilitats futures, és bo, dir, que
 no desdiguem en aquests moments de
 molvestat, en treballar més que
 mai per l'assoliment del nostre
 ideal; ideal de ^{progrés} perfecció; ~~de~~
~~un poble~~ de llibertat i de justí-
 cia; ideal de benestar, ~~de perfecció~~
 i ^{de} joia; de harmonia entre
 l'esperit de Catalunya i les lleis
 que la governen, de harmonia
 entre cos i ànima. I aquesta harmonia
 volament l'assolirem essent fidels
 a la nostra natura, essent ben catalans
 per arribar a ésser ben humans, que
 la humanitat no és una idea abs-
 tracte, sinó el conjunt armoniós

i les costums públiques dejeneran
 i l'engany i el robatori anomen-
 berlixen les llars de ciutats i
 pobles; ara és l'hora, doncs, que'ls
 poetes cantin que entornin la
 paraula viva la paraula que
 redrexi tot esperit a les altures,
 a les altures del ideal de Pàtria,
 que la Pàtria és mare i la mare
 és sortadera i salut vida i concul
 per la villada; la paraula viva
 qu'encengui en nostre esperit
 les lluminaries de la fe de
 la fe en el Pare de tota criatura
 que a tots ens lliga amorosament
 i fortament amb la caritat di-
 vina; ara és l'hora que'ls poe-
 tes clamin amb veu potent
 i commoguda el mot mà-
 gic del amor, essencia de vida,
 paraula ^{viva} ~~de vida~~ que assereni
 els esperits, dominin les passions
 del odi, purifiquin les cobejances,
 viciores i fari tornar l'alegria
 santa en nostres ànimes, i el delit.

per a les accions heroiques,

Conteu poetes i canten ar-
tistes, tots de la nostra Terra, que
al fons de tota obra bella hi ha
una llum mateixa, un estel
purissim caigut del cel de la
Bellera eterna. Si el cant costa
de sortir, perquè el cel no es de
monanca i la terra sembla tre-
molar de angixa, no desmai-
giren els ulls enlaira, prenen
forces en l'ideal purissim i la
vostre imaginació tornará a pen-
dre volada i oblidant aquest món
de tenebres us brecareu en el
ritme etern de la bellera i al
canal vostre cant, com dolça rosada,
sobte la terra, torneren als homes,
canal de la bondat primera, de
aquella bondat que conte tota
la dignitat del viure.

Enis d'elles